

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Vladimíra Berana a soudkyň JUDr. Ivety Hendrychové a JUDr. Jitky Válkové ve věci

žalobce: **N. H. N.**, narozený dne „X“
státní příslušnost: Vietnamská socialistická republika
bytem „X“
zastoupený advokátem Mgr. Štěpánem Svátkem
sídlem Na Pankráci 820/45, 140 00 Praha 4

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4 – Nusle

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. MV-15494-6/SO-2022 ze dne 10. března 2022,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

takto:

1. Žalobou, doplněnou podáním ze dne 11. 4. 2022, se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalované č. j. MV-15494-6/SO-2022 ze dne 10. března 2022, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen

Shodu s propisem potvrzuje I. K.

„správní orgán prvního stupně“) č. j. OAM-11879-11/DP-2021 ze dne 9. 12. 2021, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání jako osoba samostatně výdělečně činná podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a dále ve spojení s § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném do 1. 8. 2021, neboť žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.

2. Dle žalobce je rozhodnutí žalované nepřezkoumatelné, zejména z něj není patrné, jakým způsobem žalovaná postupovala při posuzování rozhodných skutečností, proč považovala právní závěry a odvolací námitky žalobce za nesprávné a z jakých důvodů považovala argumentaci žalobce za nedůvodnou. Žádost žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu byla zamítnuta výhradně z toho důvodu, že žalobce byl odsouzen za trestnou činnost v dopravě. Podle žalobce byly správní orgány povinny zabývat se povahou protiprávního jednání žalobce, a posoudit je v kontextu ekonomického, rodinného, materiálního a sociálního zázemí žalobce na území České republiky, přičemž v tomto směru žalobce poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Azs 192/2019-28 ze dne 13. 2. 2020 a č. j. 6 Azs 422/2017-29 ze dne 14. 3. 2018. Žalobce zdůraznil, že byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 1 T 53/2021 odsouzen k peněžitému trestu, který již vykonal (zaplatil), a ke dni zaplacení došlo k zahlázení tohoto odsouzení dle § 105 odst. 1 písm. e) trestního řádu. Dále poukázal na § 69 odst. 3 trestního zákoníku s tím, že k zahlázení odsouzení žalobce došlo ze zákona již vykonáním peněžitého trestu. Ve vztahu k žalobci uloženému trestu zákonu činnosti uvedl, že jeho platnost uplyne 20. 4. 2022, přičemž se svou povahou a druhem trestu nejedná o nějaké závažné provinění proti veřejnému pořádku České republiky, ale výhradně o ojedinělý exces z jinak řádného způsobu života. Žalobce též uvedl, že na území pobývá od roku 2008, od této doby zde také podniká, hovoří plynule českým jazykem, všechny své povinnosti vůči orgánům státní správy řádně plní, nemá žádné nedoplatky vůči státním orgánům. Žalobce poukázal na § 174a zákona č. 326/1999 Sb. s tím, že v jeho kontextu považuje žalobce závěry žalované o nutnosti přihlížet k odsouzení k peněžitému trestu za přečin za nepřiléhavé a za rozporné s dikcí žalobcem uvedených ustanovení trestního řádu. Trest zákazu činnosti dle žalobce pak nedosahuje ve svém souhrnu takové intenzity, aby ospravedlnil aplikaci § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. bez zkoumání celkové přiměřenosti takového rozhodnutí do celkového života žalobce. Žalobce považuje rozhodnutí žalované i správního orgánu prvního stupně za nepřezkoumatelná, dle jeho názoru nebyly splněny podmínky pro aplikaci § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., správní orgán prvního stupně, ač k tomu byl povinen, se nijak dopadem a přiměřeností rozhodnutí do nejen soukromého a rodinného života žalobce, ale i s ohledem na celkové zázemí žalobce v České republice a délku jeho pobytu, nezabýval, resp. zabýval jen zcela paušálně a dospěl ke zcela nepřezkoumatelným závěrům. Žalobci není zřejmé, na základě jakého konkrétního dokazování správní orgán ke svým závěrům dospěl, a má za to, že správní orgán důkazy nehodnotil důsledně a ve vzájemné souvislosti, jak mu ukládá § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. Žalobce též poukázal na důvodovou zprávu k sněmovnímu tisku č. 203 týkajícího se novely zákona č. 326/1999 Sb. s tím, že k zahlázení žalobci uloženého peněžitého trestu došlo vzhledem k jeho výkonu ještě před vydáním napadeného rozhodnutí a současně trvající trest zákazu činnosti je v podstatě pouze administrativní sankcí, jejíž výkon i s odkazem na důvodovou zprávu zcela jistě nebyl smyslem právní úpravy (vytlačení odkladného účinku odvolání), kdy primárním účelem této novely dle názvu bylo „Zrychlení ukončení pobytu cizince na Shodu s propisem potvrzuje I. K.

území v případě bezpečnostních hrozeb a v případě řízení o správním vyhoštění“, což není případ žalobce. Dle žalobce tedy ta právní úprava, kterou správní orgán prvního stupně na osobu žalobce aplikoval, je v rozporu se smyslem a účelem této novelizované právní úpravy. Administrativní výkon trestu zákazu činnosti v kontextu délky pobytu žalobce na území a dalších skutečností, které v rámci odvolání doložil, nebyl smyslem a předmětem novelizované právní úpravy, resp. nebylo smyslem právní úpravy vyloučení odkladného účinku a zrušení povolení k pobytu v případě přečinů s nízkou společenskou škodlivostí. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

3. Žalovaná se k žalobě vyjádřila s tím, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, vnitřně rozporné, nezákonné ani věcně nesprávné. Dle žalované žalobce žádnou novou relevantní argumentaci nepřináší. Žalovaná má za to, že k zamítnutí žádosti podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném do 1. 8. 2021, postačí, jestliže správní orgán prvního stupně zjistí, že žalobce byl odsouzen za úmyslný trestný čin, a toto zjištění v evidenci Rejstříku trestů ověří co do platnosti záznamu. Uvedené bylo ze strany správního orgánu prvního stupně beze zbytku splněno. Jiné podmínky pro aplikaci uvedeného ustanovení nejsou stanoveny, a to ani judikaturou správních soudů. Správní orgán prvního stupně je pravomocnými rozhodnutími trestních soudů vázán. Podle žalované správní orgán prvního stupně nepochybil, pokud se nezabýval posuzováním možných dopadů do soukromého a rodinného života žalobce, neboť žalobce ohledně svých rodinných a soukromých vazeb ničeho neuvedl. Žalovaná má za to, že žalobce neprokázal mimořádné okolnosti svého soukromého života, které by odůvodňovaly vydání kladného rozhodnutí o jeho žádosti, přičemž odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 373/2019-44 ze dne 12. 5. 2020. V rámci odvolacího řízení vznesené konkrétní skutečnosti ohledně tvrzené nepřiměřenosti napadeného rozhodnutí žalovaná vypořádala. Žalobce ohledně nepřiměřenosti v rámci žaloby neuvádí žádné konkrétní skutečnosti. Tvrzení o jeho podnikatelské činnosti a doby pobytu na území nelze za takové skutečnosti považovat, neboť snaha o integraci do společnosti hostitelské země a plnění povinností v souladu se zákonem je předpokladem pro pobyt každého cizince a nemůže být považována za nadstandard. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl.
4. Žalobce se na výzvu soudu ze dne 12. 4. 2022, aby sdělil, zda souhlasí, aby bylo rozhodnuto bez jednání, ve stanovené lhůtě nevyjádřil, žalovaná projevila souhlas s rozhodnutím bez jednání ve vyjádření k žalobě. Soud proto postupoval dle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) a rozhodl bez jednání.
5. Z obsahu správního spisu vyplývá:
6. Dne 20. 5. 2021 žalobce podal žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. K žádosti doložil potvrzení o neexistenci daňových nedoplatků, o tom, že vůči němu není evidován splatný závazek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, že vůči němu nejsou evidovány nedoplatky celní správou, že je zdravotně pojištěn, dále předložil výpis z veřejné části Živnostenského rejstříku, platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za rok 2020, vyúčtování záloh na pojistné na důchodové pojištění za rok 2020, prohlášení o samostatném hrazení nákladů na provoz domácnosti a živobytí a nájemní smlouvu k zajištění bydlení žalobce, včetně doložení vlastnictví pronajímatele k předmětu nájmu.

7. Správní orgán prvního stupně v rámci šetření pořídil výpis z evidence rejstříku trestů pro žalobce a vyžádal rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 1T 53/2021 ze dne 22. 7. 2021.
8. Výzvou ze dne 17. 9. 2021 správní orgán prvního stupně vyzval žalobce k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, přičemž žalobce tohoto práva nevyužil.
9. Správní orgán prvního stupně rozhodnutím č. j. OAM-11879-11/DP-2021 ze dne 9. 12. 2021 zamítl žádosti žalobce a dobu platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a dále ve spojení s § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném do 1. 8. 2021, neprodloužil, neboť žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.
10. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce odvolání, včetně doplnění, v němž v zásadě namítal shodné skutečnosti, jako v žalobě proti napadenému rozhodnutí.
11. Následně žalovaná vydala napadené rozhodnutí.
12. Soud po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl k následujícím závěrům:
13. Podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) *v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.*
14. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že v řízení byly z iniciativy správních orgánů získávány poklady pro rozhodnutí, z odůvodnění správního orgánu prvního stupně i žalované je zřejmé, z jakých důvodů a na základě jakých podkladů bylo rozhodnuto, jakými úvahami se řídily a jak se vypořádaly s námitkami žalobce. V obecné rovině proto soud námitku žalobce, že rozhodnutí žalované i správního orgánu prvního stupně jsou nepřezkoumatelná a správní orgány nedostály svým povinností, opodstatněnou neshledal.
15. Následně se soud zabýval námitkami žalobce týkajícími se věcné správnosti napadeného rozhodnutí žalované.
16. Podle § 44a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 1. 8. 2021 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) *žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se podává ministerstvu na úředním tiskopisu, na kterém se podává žádost o vydání tohoto povolení. Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3 a 7 a § 55 odst. 1 a 2 vztahují obdobně.*
17. Podle § 35 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *dobu platnosti víza k pobytu nad 90 dnů a dobu pobytu na území na toto vízum nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).*

Shodu s propisem potvrzuje I. K.

18. Podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců *ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.*
19. V daném případě byla žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu zamítnuta proto, že žalobce byl pravomocně rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 1T 53/2021 ze dne 22. 7. 2021, který nabyt právní moci dne 22. 7. 2021, odsouzen k peněžitému trestu ve výměře 10 000 Kč a k trestu zákazu činnosti na dobu 12 měsíců pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb. (dále jen „trestní zákoník“) trestního zákoníku, kterého se dopustil tím, že řídil motorové vozidlo po vědomém požití alkoholických nápojů v množství, při němž je vyloučeno bezpečné ovládání motorového vozidla, čímž dle žalované, i správního orgánu prvního stupně, byly splněny předpoklady pro zamítnutí žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.
20. Žalobce v zásadě skutková zjištění nezpochybňuje, toliko namítá, že peněžitý trest již vykonal a ze zákona došlo k jeho zahlázení, trest zákazu činnosti uplyne (uplynul) 20. 4. 2022, svou povahou se jedná v podstatě pouze o administrativní sankci a ze strany žalobce se nejedná o závažné provinění proti veřejnému pořádku, ale o ojedinělý excés z jeho jinak řádného způsobu života. Povahu protiprávního jednání žalobce je pak třeba posoudit v kontextu ekonomického, rodinného, materiálního a sociálního zázemí žalobce na území České republiky, když trest zákazu činnosti nedosahuje takové intenzity, aby ospravedlnil aplikaci § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. bez zkoumání celkové přiměřenosti takového rozhodnutí do celkového života žalobce, který na území pobývá od roku 2008, od této doby zde také podniká, hovoří plynule českým jazykem, všechny své povinnosti vůči orgánům státní správy řádně plní, nemá žádné nedoplatky vůči státním orgánům.
21. V daném případě není pochyb o tom, že žalobce byl odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu (§ 13 odst. 2, § 274 odst. 1 trestního zákoníku), který není zvláště závažným zločinem (§ 14 odst. 3, § 274 odst. 1 trestního zákoníku) a uložen mu byl jednak peněžitý trest, jednak trest zákazu činnosti. Na žalobce je pak třeba hledět, jako by nebyl odsouzen (§ 69 odst. 3, § 74 odst. 2 trestního zákoníku) poté, co vykoná oba tresty (§ 105 odst. 5, 6 trestního zákoníku).
22. Žalobce v době rozhodování správního orgánu prvního stupně i žalované trest zákazu činnosti nevykonával, což ostatně žalobce nezpochybňuje. Vzhledem k tomu na něj nebylo možné hledět, jako by nebyl odsouzen. V době vydání napadeného rozhodnutí tak byl žalobce pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu a podmínky dle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců byly naplněny. Z hlediska naplnění těchto podmínek není významné, jakou povahu má žalobci uložený trest, neboť pro aplikaci uvedeného ustanovení je rozhodná existence pravomocného odsouzení, nikoli charakter uložené sankce. Pro úplnost soud uvádí, že při přezkumu napadeného rozhodnutí je soud povinen vycházet ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a případné vykonání trestu zákazu činnosti v době po vydání napadeného rozhodnutí je tak bez významu pro rozhodnutí soudu.
23. Závěr žalované, že byly naplněny podmínky pro zamítnutí žalobcovy žádosti (§ 44a odst. 3, § 35 odst. 3, § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců), proto shledává soud správným.
24. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního*
Shodu s propisem potvrzuje I. K.

jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.

25. Podle § 174a odst. 3 zákona o pobytu cizinců *přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán posuzuje pouze v případech, kdy to tento zákon výslovně stanoví.*
26. Podle čl. 8 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále též jen „EÚLP“) *každý má právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydli a korespondence.*
27. Podle čl. 8 odst. 2 EÚLP *státní orgán nemůže do výkonu tohoto práva zasahovat kromě případů, kdy je to v souladu se zákonem a nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných.*
28. Byť při zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, resp. při zrušení platnosti víza k pobytu nad 90 dnů dle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců zákon výslovně nestanoví povinnost zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí, vznesel-li žadatel námitku nepřiměřenosti, vyplývá tato povinnost z čl. 8 EÚLP, přičemž rozsah posuzování se odvíjí především od tvrzení žadatele (srov. žalobcem odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Azs 422/2017-29 ze dne 14. 3. 2018 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 Azs 256/2019-39 ze dne 22. 1. 2020).
29. V daném případě žalobce v řízení námitku nepřiměřenosti vznesl, nicméně až v odvolacím řízení před žalovanou a v poměrně obecné rovině, když namítal, že na území pobývá od roku 2008, od této doby zde také podniká, hovoří plyně českým jazykem, všechny své povinnosti vůči orgánům státní správy řádně plní a nemá žádné nedoplatky vůči státním orgánům.
30. Žalovaná na námitku žalobce reagovala, vypořádala ji v rozsahu odpovídajícím tvrzení žalobce a důvodnou ji neshledala s tím, že žalobce neprokázal mimořádné okolnosti svého soukromého života, které by odůvodňovaly vydání kladného rozhodnutí, když snaha o integraci žalobce do společnosti a plnění povinností v souladu se zákonem je předpokladem pro pobyt každého cizince a doba, po kterou žalobce na území pobývá, sama o sobě neumožňuje odhlédnout od skutečnosti, že žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Žalovaná vzala v úvahu i to, že trestný čin žalobce spočíval v řízení pod vlivem návykové látky, což je významný faktor ovlivňující závažnost dopravní nehody, což žalovaná podpořila statistickými údaji o počtu usmrčených a zraněných osob při dopravních nehodách v důsledku ovlivnění alkoholem a údaji o procentním nárůstu/poklesu počtu těchto nehod v letech 2011 až 2020.
31. Se závěrem, že ze skutečností uplatněných žalobcem nevyplývá nepřiměřenost dopadů napadeného rozhodnutí do poměrů žalobce, se soud ztotožňuje.
32. Skutečnosti uváděné žalobcem, zejm. že na území pobývá dlouhodobě, podniká zde a plyně hovoří česky, by v obecné rovině mohly nasvědčovat tomu, že došlo v určité míře k integraci žalobce do společnosti, a napadené rozhodnutí tak může mít negativní dopady

Shodu s propisem potvrzuje I. K.

na vazby žalobce v rámci této integrace vytvořené. S ohledem na míru obecnosti těchto skutečností však nelze dospět k závěru, že by byly natolik specifické, aby převážily nad zájmem na ochraně společnosti před tím, aby se na území státu zdržovali cizinci, kteří spáchali úmyslný trestný čin, za nějž byli odsouzeni, a vedly k závěru o nepřiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí do poměrů žalobce. V rámci tohoto hodnocení soud, stejně jako žalovaná, vzal v úvahu též charakter protiprávního jednání žalobce, spočívajícího v tom, že ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vědomým požitím alkoholických nápojů, řídil motorové vozidlo, a dále to, že s takovou trestnou činností bývají spojeny závažné následky v podobě újmy na zdraví a životech třetích osob.

33. S ohledem na shora uvedené shledal soud napadené rozhodnutí věcně správným.
34. Odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Azs 192/2019-28 ze dne 13. 2. 2020 nepovažuje soud za přílehlavý, neboť se týkal aplikace § 56 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, který explicitně stanoví povinnost posuzovat přiměřenost důsledků aplikace tohoto ustanovení, na rozdíl od v daném případě aplikovaného § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
35. Za nepřiléhavý považuje soud i odkaz žalobce na důvodovou zprávu k sněmovnímu tisku č. 203 týkajícího se novely zákona č. 326/1999 Sb. (zdůvodnění pozměňovacího návrhu poslance Jana Hamáčka k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk č. 203), neboť uvedená zpráva se v dané věci aplikovaných ustanovení zákona o pobytu cizinců netýká.
36. S ohledem na shora uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
37. Jelikož ve věci byla zcela úspěšná žalovaná, měla by právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Z obsahu spisu však nevyplývá, že by žalované jakékoli náklady řízení vznikly, proto soud nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s propisem potvrzuje I. K.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 28. června 2022

Mgr. Vladimír Beran v. r.
předseda senátu